

Fordelingsnævnet
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

København, den 10 OKT. 1994
cw/I:/Ø.kt.j.nr. 1994/1425-7

X Kommune

X

Vedrørende fordeling af den kommunale andel af
selskabsskatten for Selskab1 (S1) m.fl. selskaber

X Kommunes klage

I brev af 23. juni 1994 har X Kommune klaget over et afslag, som Y Kommune har meddelt X Kommune på en anmodning om ændring af nogle tidligere foretagne fordelinger af kommunale selskabsskatteandele.

Der er tale om fordelinger vedrørende følgende selskaber:

Selskab 1 (S1)
Selskab 2 (S2)
Selskab 3 (S3)
Selskab 4 (S4)

Klagen omfatter for alle selskabers vedkommende fordelingerne vedrørende skatteårene 1989-90 til 1992-93 (begge år inkl.).

Baggrunden for X Kommunes klage

Baggrunden for klagen er Østre Landsrets dom af 8. december 1993 i en sag mellem Y Kommune og Fordelingsnævnet.

Sagen vedrørte en af nævnet truffet afgørelse vedrørende Y Kommunes fordeling af den kommunale andel af selskabs-

A6

J

skatten for Selskab 5 (S5)
og Z kommuner.

mellem Y

Ved dommen blev det statueret, at der ikke - således som Y
Kommune havde gjort - sås at være hjemmel til at holde
enkelte indtægtsposter, ej heller licensindtægter, uden for
fordelingen.

I besvarelse af et brev af 8. februar 1994 fra X Kommune
har Y Kommune i brev af 24. februar 1994 bemærket, at
skatterne fremover vil blive fordelt i henhold til dommen.

I brev af 20. april 1994 har X Kommune bedt Y Kommu-
ne om at lave en fordeling i henhold til dommen for de nævnte
tidligere år vedrørende de selskaber, der er omfattet af kla-
gen fra X Kommune.

Det har Y Kommune afvist i brev af 26. april 1994 med
henvisning til 3-måneders klagefristen i kommuneskattelovens §
12, stk. 3.

X Kommunes nærmere synspunkter

Over for denne afvisning fra Y Kommune har X Kommune
henvist til, at det, jf. kommuneskattelovens §§ 11 og 12, på-
hviler fordelingskommunen at lave en fordeling efter reglerne
i § 11. Y Kommune har lavet sin egen fordelingsmetode i
strid med § 11, hvilket X Kommune ikke på noget tidspunkt
har været orienteret om. Det er derfor X Kommunes opfattel-
se, at dommen af 8. december 1993 må have tilbagevirkende
kraft, idet det må forventes, at en offentlig myndighed anven-
der de klare regler, der er på området, eller at Y Kom-
mune orienterer om, at kommunen anvender en anden fordelings-
nøgle end den i kommuneskattelovens § 11.

Y Kommunes udtalelse til nævnet

Nævnet har fra Y Kommune indhentet en udtalelse af 6. juli 1994. Kopi af udtalelsen vedlægges til orientering.

Det fremgår af udtalelsen, at Y Kommunes afregning af skatteandele for det sidste af de skatteår, der er omfattet af X Kommunes klage - skatteåret 1992-93 - er sket den 31. marts 1993.

Y Kommune har henvist til kommuneskattelovens § 12, stk. 3, hvorefter en kommune, der anser en skattefordeling for at være urigtig, inden for 3 måneder efter fordelingsforetagelse kan indbringe spørgsmålet for Fordelingsnævnet.

Efter Y Kommunes opfattelse er 3-måneders fristen i alle tilfælde overskredet. Kommunen har derfor henholdt sig til det ovennævnte brev af 26. april 1994, hvori Y Kommune har meddelt X Kommune, at man ikke har kunnet imødekomme anmodningen om en ændret skattefordeling.

Nævnets bemærkninger

Kommuneskattelovens klagefrist på 3 måneder beregnes efter praksis fra det tidspunkt, hvor fordelingskommunen har foretaget afregningen af skattefordelingen til de øvrige andelsberettigede kommuner, uanset om disse kommuner er bekendt med det anvendte fordelingsgrundlag. Da X Kommunes klage af 23. juni 1994 først er fremkommet mere end 3 måneder efter afregningen af fordelingen, er denne klage således ikke rettidigt indgivet til Fordelingsnævnet.

I landsretsdommen af 8. december 1993 er det endvidere fastslået, at der ikke er hjemmel til, at Fordelingsnævnet ex officio foretager påkendelse af skattefordelingen. I den pågældende sag havde Z Kommune ikke indgivet en særskilt klage til Fordelingsnævnet vedrørende skatteåret 1988-89, idet fordelingen for dette skatteår var sket, medens der verserede en sag for nævnet mellem de pågældende kommuner vedrørende

skatteåret 1987-88. Z Kommune gik ud fra, at nævnets afgørelse vedrørende skatteåret 1987-88 ville få tillagt virkning også for fordelingen vedrørende skatteåret 1988-89. Østre Landsret ophævede imidlertid Fordelingsnævnets kendelse vedrørende skattefordelingen for 1988-89, da der ikke forelå en klage.

Dommen har således lagt til grund, at Fordelingsnævnet er et rent klageorgan, dvs. at nævnet kun kan træffe afgørelse, når der foreligger en klage.

Nævnet kan således ikke på eget initiativ optage tidligere foretagne skattefordelinger til vurdering på grundlag af den pågældende landsretsdoms afgørelse vedrørende selve skattefordelingen.

Nævnets afgørelse

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

X Kommunes klage over Y Kommunes fordeling af selskabsskatteandele for skatteårene 1989-90 til 1992-93 afvises. Begrundelsen er, at der ikke, jf. § 12, stk. 3, i lov om kommunal indkomstskat, foreligger en rettidig klage fra X Kommune over Y Kommunes fordelinger for disse skatteår.

— 0 —

Y Kommune har modtaget kopi af dette brev.

P.N.V.

G.A. Lustrup

/
Claus Wilhjelm